

Vergaderjaar 1985–1986

19 267

Bestendiging voor 1986 van de tijdelijke verhoging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting

Nr. 5

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 18 november 1985

De leden van de P.v.d.A.-fractie spreken hun verbazing erover uit dat de tijdelijke tariefverhoging voor het jaar 1986 wederom wordt gecontinueerd, dit in het licht van de uitdrukkelijke toezegging van de staatssecretaris bij de behandeling in maart 1983 ter zake van het eenmalige karakter van de tariefverhoging. Wij wijzen de leden van de P.v.d.A.-fractie op ons betoog in de memorie van antwoord bij het wetsvoorstel tot bestendiging voor 1985 van de tijdelijke verhoging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting (18 520, nr. 5). In antwoord op een verzoek van leden van dezelfde fractie om de tijdelijke tariefverhoging in 1985 definitief te maken hebben wij daar gesteld dat er alle reden is de progressie in het tarief van de loonbelasting en de inkomstenbelasting kritisch te blijven bezien. Uit die gezichtshoek beoordeeld – dus een benadering conform de zogenaamde Contourennota – zouden wij het zeer toejuichen als wij tot een verzachting zouden kunnen geraken. Het uitdrukkelijk als tijdelijk handhaven van deze tariefmaatregel brengt dit mede tot uitdrukking omdat het – aldus voornoemde memorie van antwoord – «ertoe dwingt bij de besluitvorming over de begroting 1986 in het licht van de dan bekende vooruitzichten over de economische en budgettaire situatie en het inkomensbeeld nadrukkelijk de per 31 december 1985 aflopende maatregel te betrekken». Deze benadering achten wij, zo gaat voornoemde memorie verder, te prefereren boven het definitief maken van de tijdelijke tariefmaatregel daar dit zou leiden tot een aanzienlijke progressieverscherping in het structurele tarief. Dit betoog is onverkort van toepassing op het onderhavige wetsvoorstel tot bestendiging voor 1986 van de tijdelijke tariefmaatregel. Hiermee is tevens een antwoord gegeven op de vraag van de leden van de P.v.d.A.-fractie waarom wij na de zoveelste bestendiging niet hebben gekozen voor definitief maken.

De inkomenseffecten van het onderhavige wetsvoorstel behoeven, dit ten antwoord op vragen van leden van diezelfde fractie, niet in het jaarlijkse inkomensbeeld te worden verwerkt. Voor het jaar 1985 gold immers ook een tijdelijke tariefmaatregel. Het besteedbaar inkomen in 1985 waarin de tijdelijke tariefmaatregel is begrepen vormt het ijkpunt waartegen de inkomensmutaties voor 1986 inclusief de tijdelijke tariefmaatregel worden afgezet. Dit geldt onverkort het gestelde in de memorie van toelichting op het wetsvoorstel tot verhoging van de inkomsten- en de loonbelasting voor het jaar 1983 (17 795, nr. 3 blz. 7) omdat er toen van werd uitgegaan dat de maatregel vooralsnog alleen voor het jaar 1983 zou gelden.

Evenzeer zijn wij het oneens met de stelling dat de bestendinging van de tijdelijke tariefmaatregel het effect van toepassing van de inflatiecorrectie volledig teniet doet. Wij hechten aan de 100% inflatiecorrectie en wijzen er overigens op dat de inkomenseffecten van de inflatiecorrectie niet identiek zijn aan die van niet-bestendinging van de tijdelijke maatregel.

De leden van de P.v.d.A.-fractie vragen zich af, waarom – waar de indiening van het eerste wetsontwerp uitdrukkelijk inkomenspolitieke correcties beoogde – ook dit wetsontwerp niet is aangegrepen om tot dergelijke correcties te komen, gelet op de scheefheid van het inkomensbeeld in 1986, die niet fundamenteel afwijkt van de scheefheid in 1983, die wel werd gecorrigeerd. Wij menen dat de koopkrachtontwikkeling zoals die in 1986 zich voor de verschillende groepen zal ontwikkelen aanvaardbaar is en achten een bijstelling van de tijdelijke tariefverhoging, die zou leiden tot een nog steilere progressie, mede in verband met het hiervoor gehouden betoog, ongewenst.

De leden van de fractie van D'66 vragen of de regering kennis heeft genomen van de berekeningen van de SVR waaruit zou blijken dat de koopkracht van de werknemers in het bedrijfsleven als gevolg van premieverlaging niet met 2% doch slechts met $\frac{1}{2}$ % zou stijgen. Wij hebben van deze berekening kennis genomen doch onderschrijven de conclusies van de SVR voor de koopkrachtontwikkelingen in 1986 niet. De berekeningen van de SVR zijn gebaseerd op een ongewijzigd beleid van de sociale verzekeringsfondsen, terwijl de regering op dit terrein een aantal wijzigingen doorvoert, waarbij met name de aanwending in 1986 van het vermogensoverschot van de sociale fondsen een rol speelt. Een en ander houdt in dat er geen reden is te veronderstellen dat de premies van de sociale verzekeringen op een andere hoogte worden vastgesteld dan ten tijde van de indiening van de miljoenennota is voorzien. Wij blijven derhalve van mening dat de in de miljoenennota vermelde raming voor de koopkrachtmutatie voor de modale werknemer in bedrijven ($1\frac{1}{2}$ à 2%) reëel is.

De Minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruding

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning